

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Komáromi Ádám ügyvéd által képviselt A. SRL. /Románia/ felperesnek a dr.Adelman Zoltán ügyvéd által képviselt Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bevándorlási és Állampolgári Hivatal Idegenrendészeti Igazgatóság alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. január 9. napján kelt K.27.567/2006/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.567/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A H. közúti határátkelőhelynél 2006. február 18-án Ausztria irányából, a felperes által üzemeltetett spanyol felségjelzésű, VOLVO típusú autóbusz utasaként M. S. román állampolgár a Magyar Köztársaság területére belépésre jelentkezett. Az intézkedő határőr miután megállapította, hogy a külföldi utas érvényes úti okmánnal nem rendelkezett, őt Ausztria területére visszairányította, ahová az autóbusz vissza is szállította.

A Gy. Határőr Igazgatóság Határrendészeti Kirendeltsége /továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2006. május 26. napján kelt I-1/1264-11/2006. számú, megismételt eljárásban hozott határozatával a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény /a továbbiakban: Idtv./ 86. §-ának /2/ és /5/ bekezdései alapján a felperest 4000 eurónak megfelelő 1.006.760 Ft közrendvédelmi bírsággal sújtotta.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2006. július 11. napján kelt 106-ké-6617/4/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes kiegészített keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Hivatkozása szerint az utasokat a szállítási feltételek között tájékoztatják arról, hogy a nemzetközi utazás kizárólag érvényes úti okmányokkal vehető igénybe, és ezek hiányosságaiért felelősséget nem vállal. Társasága nem hatóság, így nincs törvényi felhatalmazása arra, hogy az utasokat az érvényes úti okmányok felmutatására kötelezze, és azok érvényességét tételesen átvizsgálja.

Az Idtv. 86.§-ának /5/ bekezdése értelmében közrendvédelmi bírságot arra az esetre kell kiszabni, ha az üzembentartót határozattal kell kötelezni a költségek viselésére. A felperes az Idtv. 86. §-ának /2/, /4/-/5/ bekezdéseiben foglaltak alapján mindent megtett, ami az adott helyzetben elvárható volt, a viasszaszállításról önként és azonnal intézkedett, ezért süükségtelen volt őt a viasszaszállítással kapcsolatban határozattal kötelezni és közrendvédelmi bírsággal sújtani.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában az Idtv. 1. §-ának /1/ bekezdését, továbbá 4. §-ának /1/ bekezdését idézte, amely alapján megállapította, hogy a külföldi beutazása az országba akkor engedélyezhető, ha érvényes úti okmánnyal rendelkezik. A 171/2003./X.27./ Korm. rendelettel kihirdetett, a Magyar Köztársaság kormánya és Románia kormánya között a vízumkötelezettség kölcsönös megszüntetéséről szóló, Budapesten 2003. április 9. napján aláírt Megállapodás /a továbbiakban: Megállapodás/ melléklete alapján megállapította továbbá, hogy az Egyezmény nevesíti azokat az okmányokat, amelyek úti okmányoknak minősülnek, ilyen úti okmány többek között az útlevel, de nem úti okmány az útlevel másolata, és különösen nem úti okmány a spanyol rendőrség által kiállított, a felperes által hivatkozott okirat, ezért a hatóság nem sértett jogszabályt, amikor az útlevel másolatát és a spanyol rendőrség iratát úti okmánynak nem minősítette, és következményeként az Idtv. 4. §-ának /1/ bekezdése alapján nem engedélyezte a külföldi beutazását az országba.

Az elsőfokú bíróság az Idtv. 86. §-ának /1/ bekezdése alapján megállapította, hogy a jogszabály konkrét szabályként írja elő az érvényes úti okmányról való megbizonyosodást, ezért nem elegendő, ha közúti személyszállító jármű üzembentartója az érvényes úti okmány süükségességéről az utast csupán tájékoztatja. Miután a felperes az érvényes úti okmányról nem bizonyosodott meg, az Idtv. 86. §-ának /2/ bekezdése értelmében kötelezettsége volt, hogy a külföldit abba az országba, ahonnan hozta, haladéktalanul viasszaszállítsa. Miután a felperest viasszaszállítási kötelezettség

jogszabály alapján terhelte, jogszerű volt vele szemben az Idtv. 86. §-ának /5/ bekezdésében foglaltak alapján a bírság kiszabása. A bírság kiszabására az Idtv. 86. §-ának /5/ bekezdése alkalmazása során nemcsak akkor kerülhet sor, ha határozattal kötelezi a hatóság az üzemeltetőt a visszaszállításra, hanem akkor is, amikor az üzemeltetőt a /2/ bekezdés értelmében erre a jogszabály ereje kötelezi.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, egyben fenntartotta és megismételte a keresetében foglaltakat.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Idtv. 86.§-ának /1/ bekezdése alapján a külföldit szállító közúti személyszállító jármű üzemeltetőjének - a Magyar Köztársaság területére, illetve területén át más célállamba szállítást megelőzően - meg kell bizonyosodnia arról, hogy a külföldi rendelkezik a beutazáshoz vagy átutazáshoz szükséges feltételekkel, mely feltételek alatt a törvény az érvényes úti okmányt, illetőleg vízumkötelezettség esetén a vízumot érti.

A megbizonyosodási kötelezettség az úti okmány és a vízum ellenőrzését jelenti, így az a szállítási feltételekről való kioktatásnál tágabb kategória, a törvény által az üzemeltetőre rótt kötelezettség alól az üzemeltető pedig nem mentesülhet azáltal, hogy a szállítási feltételekben ilyen tartalmú jognyilatkozatot tesz és hoz a külföldi utas tudomására.

Sem az első-, sem a másodfokú közigazgatási eljárásban nem volt vitatott az a tény, hogy a román állampolgárságú utasnak a Magyarországra való belépésekor nem állt fenn vízumkötelezettsége, így a felperes által hivatkozott EK rendelet a per eldöntése szempontjából irreleváns. Az Idtv. 86.§-ának /1/ bekezdésében az érvényes úti okmány és vízum együttes megléte, csak akkor feltétel ha az utas vízumkötelezettség alá esik. A vízumkötelezettség hiánya pedig nem alapozza meg azt a felperesi következtetést, hogy az utasnak érvényes úti okmányra nincsen szüksége az Unión belüli határok átlépéséhez, ha az Unió területére már belépett.

Az Idtv. 86.§-ának /4/ bekezdése alapján azt az üzemeltetőt kell a hatóságnak határozattal kötelezni a visszaszállításra és az ezzel felmerülő költségek viselésére, aki vitatja a visszaszállítási,

illetőleg költségviselési kötelezettségét. A felperes az Idtv. 86.§-ának /2/ bekezdés a/ pontja alapján fennálló kötelezettségének önként eleget tett, így e körben határozattal való kötelezésére nem volt szükség. Az Idtv. 86.§-ának /5/ bekezdése alapján azonban a közrendvédelmi bírság megfizetésére nemcsak azt az üzemeltetőt kell kötelezni, akit költségviselési-, hanem azt is, akit viasszaszállítási kötelezettség terhel, így a hatóság határozatával nem sértett jogszabályt, amikor a felperest 4000 eurónak megfelelő forint összegű közrendvédelmi bírsággal sújtotta.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a felülvizsgálati eljárásban köztisztviselője képviselte, ezért részére a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 75. §-ának /3/ bekezdése alapján perköltség nem állapítható meg.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a további felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271.§-ának /1/ bekezdés e/ pontja zárja ki.

Budapest, 2008. január 9.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Lénártné dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hitelél:

tisztviselő